

steren været betænkeligt, at der skal forfalde saa store Beløb som 145 Mill. Kr. i et Tidsrum af to Aar fra 1926 til 1928. Men jeg har ikke kunnet komme udover de Vanskeligheder, som der var ved i Øjeblikket at stifte et Laan for længere Tid. Der har mødt mig dette fra de Mænd og de Institutioner, jeg har forhandlet med, at et Obligationslaan til en meget ringere Kurs — og det var det eneste, man kunde tænke sig, at man maatte gaa til — maatte virke hindrende og hemmende for den nuværende ret gunstige Kurs paa Kreditforeningsobligationer. Derfor har jeg altsaa været nødt til at vælge denne Type paa de 10 Aar.

Hvad nu angaar den Tanke, at man skulde kunne optage et Konsolideringslaan i Øjeblikket, er der for det første det at sige derom, som ogsaa den første Taler (Dalsgaard), der udtalte sig paa Venstres Vegne, sagde, at et saadant Laan vilde akkurat have den samme Virkning som et Obligationslaan paa længere Tid, men dernæst har det den Vanskelighed, at de Laan, som nu er stiftede paa kort Tid, 10 Aar og 15 Aar, maatte opsiges. Vi maatte altsaa ændre denne Bestemmelse om Laanenes Varighed. Jeg kan ikke nægte, at det synes mig dog ogsaa at have nogen Betænkelighed. Hvis man skulde erklære, at Staten nu vilde indløse disse Laan til Pari — mindre kunde det da ikke være, og mere vilde man neppe gaa med til —, gik man dog noget mod deres Interesse, som i sin Tid har været villige til at overtage Statsgældsbeviserne ud fra den Forudsætning, at disse Laan strakte sig over 10 eller 15 Aar. Det er jo muligt, at man vil gaa ind paa at afhænde sine Obligationer til Staten, naar man er nødt dertil, men jeg er noget tvivlende overfor dette, om man egentlig har synderlig Ret til at tvinge de nuværende Obligationsejere, som i god Tro har købt deres Obligationer ud fra den Forudsætning, at de var paa 10 eller 15 Aar, til at afstaa dem hurtigt eller før Forfaldstid. Det er dog ogsaa et Forhold, vi maatte tage under Overvejelse, men paa den anden Side indrømmer jeg, at det vil være fordelagtigt for Staten eller for tilkommende Statshusholdning og tilkommende Finansministre, om man kunde gaa til et saadant Konsolideringslaan, og den Henstilling, som Folketingets Udvalg har gjort til mig desangaaende, og som nu 2 Medlemmer af to store Partier atter har gjort til mig her, vil jeg naturligvis tage under Overvejelse, og hvis

det skulde blive nødvendigt at komme til fremtidige Statslaan, vil jeg altsaa bestræbe mig for at laane for lang Tid, hvis det er muligt. Jeg vil imidlertid forberede paa, at det saa ogsaa er ret tænkeligt, at Kursen ikke vil blive saa gunstig, som ingen kan nægte og heller ingen af de Herrer har nægtet, at den er paa det Laan, som nu skal optages.

Da det ærede Medlem for 2den Kreds (Piper) anbefalede Lovforslaget og oven i Købet viste det Hensyn at anbefale det til hurtig Gennemførelse, vil jeg overmaade nødig polemisere mod hans Bemærkninger overfor mig, som jo indeholdt et Angreb paa mig, for saa vidt som han mente, at jeg nu havde udtrykt mig anderledes og nu havde et mørkere Syn paa de finansielle Forhold end for et Par Maaneder siden, inden Valget. Jeg har hørt en saadan Opfattelse ogsaa tidligere. Jeg vil gerne sige derom, at jeg tror, at det ærede Medlem, hvis han læser igennem, hvad jeg den Gang sagde, vil se, at mit Syn ikke var lysere den Gang end nu. Jeg sagde, og det synes jeg er noget, der havde Betydning, at det Finansaar, vi gik ud af, 1917—18, ikke vilde ende med Underskud, og jeg kan nu kun bekræfte dette, efter de Oplysninger, der foreligger for mig, at det er rimeligere, at Finansaaret vil gaa ud med Overskud end med Underskud. Men jeg sagde ogsaa, at der utvivlsomt, da Udgifterne vil blive større i indeværende Finansaar, vilde komme et Underskud i dette Finansaar, men jeg gik samtidig ud fra, at Indtægterne vilde flyde rigeligt. Den Forudsætning har jeg haft Ret i indtil nu, men samtidig har jeg ogsaa ved samme Lejlighed bemærket, at naturligvis stod man den Gang overfor det meget uvisse i alle Beregninger og Overslag, som gøres i dette Øjeblik og denne Tid, om hvorledes Statens Indtægter og Udgifter vil stille sig; ingen ved, hvilke Udgifter der vil komme til at paahvile Staten, det er mest sandsynligt, at Udgifterne vil stige, Kravene bliver stedse større. Jeg kan kun sige dette om Indtægten, at den i disse 2 Maaneder er gaaet rigeligere ind end i og for sig beregnet, og dette kan give et Fingerpeg i Retning af, at saaledes kan det blive ved. Men jeg skal overfor det ærede Medlem indrømme, hvis han sætter nogen Pris derpaa, at hvad jeg kan fremkomme med er af yderst hypotetisk Natur; jeg tør ikke indestaa for, at Indtægten vil indgaa saaledes, som den er anslaaet, i det lange Løb, og heller ikke for,